

ಹುಡುಗನ ತರಹ ಅಂತ... ನಿಮಗೆ ಆ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೆ ನನಗೂ ಅದೇ ಭಾವನೆ ಉಂಟು' ಅಂದರು.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. 'ಶೆಟ್ಟೀ, ಆನಂದಣ್ಣ, ನೀವಿಬ್ಬೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವರೇ. ಒಂದು ಕುಟೀರ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಎರಡು ಮಾಡುವ. ಒಂದು ಈ ಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಆ ಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ' ಅಂದ.

ಶೆಟ್ಟಿರೂ ಆನಂದಣ್ಣನೂ ಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಬಾತುಹೋದರು.

'ಇದು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಾರಂತರ ಗುಣ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ತರಹವೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮ' ಅಂದರು ಆನಂದಣ್ಣ. ಶೆಟ್ಟರು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. ಸಂಜಯ್ ಎದುರಿನ ಗುಡ್ಡೆ ಹೋಗಿ ಹಲವಾರು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಮೂವರೂ ಗುಡ್ಡೆ ಇಳಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲಿದ್ದ. ಸಂಜಯನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು.

ಶೆಟ್ಟು, 'ಕಾರಂತರೇ, ಇಲ್ಲೇ ಕೆಳಗೆ ಬಾಬಣ್ಣನ ಗೂಡಂಗಡಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಹಾ ಕುಡಿಯೋಣವೆ?' ಅಂದರು. ಸಂಜಯ್ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿದ.

ಸೀತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಅಂಗಡಿ - ಅದು ಬಾಬಣ್ಣನದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಸಾಮಾನು ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಮಸಾಲೆ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಎಣ್ಣೆ, ತೊಗರಿ ಬೆಳೆ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಬಾಬಣ್ಣ ಬಹಳ ಜಾಣ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಸಾಮಾನಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೋಟೆಲ್ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದ. ಹೋಟೆಲ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಚಹಾದ ಅಂಗಡಿ ಎಂದರೇ ಸರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕಾಫಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಬಣ್ಣನ ಸ್ವೆಷಲ್ ಚಟ್ನಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಶೆಟ್ಟರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಬಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು 'ನಮಸ್ಕಾರ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ' ಅಂದ.

'ಏನು ಬಾಬಣ್ಣ, ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ? ಒಂದು ಮೂರು ಖಡಕ್ ಚಹಾ ಮಾಡಿ... ಹಾಗೇ ಚಟ್ನಿಯೇ ಇದ್ದಾ' ಕೇಳಿದರು.

'ಖಂಡಿತ ಶೆಟ್ಟೀ... ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ' ಅನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಬೆಂಚನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಬೈರಾಸಿನಿಂದ ಒರಿಸಿದ.

'ಇವರು ಯಾರು, ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ' ಅಂದ.

ಶೆಟ್ಟು ಬಾಬಣ್ಣನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಇವರಾ, ಇವರು ನಮ್ಮ ಕಾರಂತರ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಲ್ಲ? ನೀವೂ ಬಾಬಣ್ಣ... ಮುಖ ನೋಡುವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

ಬಾಬಣ್ಣನಿಗೆ ತಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. 'ನಮಸ್ಕಾರ ಕಾರಂತರಿಗೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನೀವು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಲ್ಲ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ಸಂಜಯ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

ಆಗ ಆನಂದಣ್ಣ 'ಬಾಬಣ್ಣ, ಕಾರಂತರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿದೆ... ಹಸಿವೆ ಆಗಿದೆ... ಸ್ವಲ್ಪ ಚಹಾ ಚಟ್ನಿಯೇ ಬೇಗ ಮಾಡಿ' ಅಂದರು.

ಬಾಬಣ್ಣ ತನ್ನ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಸೌವಿನ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಣಲೆ ಇಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿದ. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಚಟ್ನಿಯ ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಚಟ್ನಿಯಾಗಿ ತಟ್ಟಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಬಿಸಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾದ. ಎಣ್ಣೆ ಕಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದೇ ಚಟ್ನಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಕಾಯಿಸಿ ತೆಗೆದು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುದಿಯತೊಡಗಿತ್ತು.

ಚಟ್ನಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆಟ್ಟು ಸಂಜಯ್ 'ವಾಹ್' ಅಂದುಕೊಂಡ. ಹೊರಗೆ ಗರಿ ಗರಿಯಾದ ಚಟ್ನಿಯ ಬೆಟ್ಟು, ಒಳಗೆ ಮೃದುವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಮಸಾಲೆಯ ಪರಿಮಳ ಇಡೀ ಜಾಗವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಇಂತಹ ತಿಂಡಿ ಅವನು ಈವರೆಗೂ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮೋಸ, ಕಚೋರಿ, ಇಡ್ಲಿ ದೋಸಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಈ ತರಹದ ಚಟ್ನಿಯೇ ಈವರೆಗೂ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

'ಬಾಬಣ್ಣ, ನಿಮ್ಮ ಚಟ್ನಿಯೇ ಅದ್ಭುತ... ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ... ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಿರಾ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಚಟ್ನಿಯೇ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು ನೋಡಿ ಆನಂದಣ್ಣ ಮತ್ತು ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ಮಿಷಿಯಾಯ್ತು.

'ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ ಕಾರಂತರೇ. ಇದು ಕಡ್ಡೆಬೆಳೆ ನೆನೆಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಅರೆದು ಮಾಡುವ ತಿಂಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶುಂಠಿ, ಪುದೀನ ಹಾಗೂ ನನ್ನದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಸಾಲಾ ಹಾಕ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟೇ' ಅಂದ.

ಆನಂದಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದು, 'ನಾನು ನನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಬಣ್ಣನ ಹಾಗೆ ಚಟ್ನಿಯೇ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾ - 'ಬಾಬಣ್ಣ, ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಚಟ್ನಿಯೇ ಮಾಡಿ... ಕಾರಂತರಿಗೆ ಬಾರೀ ಇಷ್ಟ ಆಯಿತು' ಎಂದರು.

ಸಂಜಯ್ ತನ್ನ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ತೆಗೆದು. ಬಾಬಣ್ಣನನ್ನೂ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಚಟ್ನಿಯನ್ನೂ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದ. ಶೆಟ್ಟರಿಗೂ ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೂ ಇದು ಯಾಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಬಾಬಣ್ಣ ಚಟ್ನಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಸಂಜಯ್ ತಿಂದದ್ದೇ ತಿಂದದ್ದು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನದವರ ತರಹ ಸಂಜಯ್ ಚಟ್ನಿಯೇ ಹೋಡಿದ.

ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಹೊರಟರು. ಶೆಟ್ಟರು ಬಾಬಣ್ಣನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾ 'ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಟ್ನಿಯೇ ಮಾಡಿದಿರಿ ಬಾಬಣ್ಣ. ನಮ್ಮ ಕಾರಂತರಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ ಆಯಿತು. ಕಾರಂತರು ನಿನ್ನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡ್ತಾರೆ' ಎಂದರು.

ಬಾಬಣ್ಣ ದುಡ್ಡು ಒಳಗಿಟ್ಟು. ಅವನಿಗೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೇನು ಅಂತ ಎಣಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಹೋದ. ಹಾಗೇ ಅವರು ನಡಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಶೆಟ್ಟು ಸಂಜಯ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, 'ಕಾರಂತರೇ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ನೋಡಲೇ ಬೇಕು... ಈ ಊರಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆ ಮಾತ್ರ. ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ... ಅಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರ ಮಾಸ್ತು ಇದ್ದಾರೆ...

ಅವರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೂ ನನಗೂ ಮಾಸ್ತು ಬನ್ನಿ...' ಅಂದರು.

ಮಾಸ್ತು ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ 'ವೈರಸ್' ಅಂತ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಸಂಜಯ್, ಶೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಆನಂದಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಮ್‌ನ ಪಕ್ಕದ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ರೂಮ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತರು. ದಿವಾಕರ ಮಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಬರ್ತಿತ್ತು.

'ವೈರಸ್' ಎಂಬುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಣ. ಅವು ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ವೈರಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಂಕನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿ, ಸಸ್ಯ, ಕಾಡು ಮರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ - ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ, ವೈರಸ್ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸೋಂಕಿಸುತ್ತವೆ. ವೈರಸ್ ತಗಲಿದಾಗ ಜೀವಾಣುಗಳು ಆ ವೈರಸ್‌ನ ಸಾವಿರಾರು ಕಾಫಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಜೀವಾಣುಗಳ ಹೊರಗಿದ್ದಾಗ ವೈರಸ್ ಕೇವಲ DNA / RNA ಮತ್ತು ಪ್ರೋಟೀನುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ವೈರಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಜೀವಾಣುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು'.

'ಸರ್, ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿದರೆ ವೈರಸ್ ಕೇವಲ ಕೆಟ್ಟ ಕಣಗಳು ಅಂತ ಕಾಣುವೆ. ಒಳ್ಳೆ ವೈರಸ್ ಇವೆಯಾ ಸರ್?' ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

'ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮಾತು, ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ವೈರಸ್ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ವೈರಸ್ ಖಾಲಿಯಾದರೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ'.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಬೆಲ್ ಆಯಿತು. ಮಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಮಾಸ್ಟರ್ ನೇರವಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಅಫೀಸಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಶೆಟ್ಟು 'ನಮಸ್ತೆ ಮಾಸ್ಟೇ, ಹೇಗಿದ್ದಿರಿ? ನಾವು ಈ ಕಡೆ ಬರುವ ಕೆಲಸ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೋಗುವ ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ' ಅಂದರು.

ಮಾಸ್ತು 'ನಮಸ್ಕಾರ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ, ನಮಸ್ಕಾರ ಆನಂದಣ್ಣ, ಬಾರೀ ಅಪರೂಪ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳೇ ಆಯ್ತು. ಅಂದಹಾಗೆ ಇವರು ಯಾರು, ಗುರ್ತು ಆಗಲಿಲ್ಲ?' ಅಂದರು ಸಂಜಯನನ್ನು ತೋರಿಸಿ.

ಶೆಟ್ಟು 'ಮಾಸ್ಟೇ, ಇವರು ಸಂಜಯ್ ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಕಾರಂತರ ಮಗ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸೀತಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಊರು ತೋರಿಸುವ ಅಂತ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದೆ' ಅಂದರು.

ಸಂಜಯ್ 'ನಮಸ್ತೆ' ಹೇಳಿದ.

ಮಾಸ್ತು 'ನಮಸ್ತೆ, ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ. ಅಂದಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಒಬ್ಬ. ಎಷ್ಟು ಚುರುಕು, ಏನು ಕಲಿಯುವ